

Његово Преосвештенство, Епископ источноамерички **Господин Иринеј** служио своју прву Литургију у првопрестолном америчком граду Њујорку

протојереј ставрофор др Живојин Јаковљевић

др Милан Милатовић

Попадија Емили Павићевић

+ Владика Иринеј доноси наду, утеху и охрабрење верном српском народу у Богом чуваном граду Њујорку.

Његово Преосвештенство, новоустоличени Епископ источноамерички, Господин Иринеј, служио је Свету Литургију у првопрестолном америчком граду Њујорку у недељу, 2. октобра 2016. године у Медисон сквер парку, који се налази на домак Саборне цркве. Поред Преосвећеног Епископа Иринеја, служио је и Митрополит гвинејски и западноафрички Георгије са свештенством и ђаконима из околних цркава. Саслуживали су свештеници: протојереј ставрофор др Џон Бер, декан Академије Светог Владимира; протојереј ставрофор Александар Влајковић, архијерејски намесник вашингтонски и парох бостонски; протојереј ставрофор др Живојин Јаковљевић, старшина њујоршког Саборног храма; протојереј ставрофор Иван Марјановић, парох портландски; протојереј ставрофор др Александар Рентел, професор канонског права на Академији Светог Владимира; протојереј Ђокан Мајсторовић, парох патерсонски; протојереј Зоран Радовић, парох елизабетски (црква Светог Ђорђа); протојереј Владислав Радужиковић, парох њујоршки; јереј Саша Недић, парох елизабетски (црква Светог Вазнесења); јереј Христофор Рокнић, парох стилтонски; протођакон Вадим Ган, протођакон Џозеф Матузијак,

ђакон др Јован Аничих, и ђакон Лери Сопер. На Светој Литургији је одговарао хор Саборног храма Светог Саве, којим је дириговао др Милош Раичковић. Служби је присуствовало мноштво верника из Њујорка, Патерсона, Елизабета и других околних места. Многи од њих су похрлили да заблагодаре Богу на свему, а највише на сачуваном живом храму, његовом верном народу, као и да изразе своју добродошлицу и дочекају Владика Иринеја, који

је дошао Божијом благодаћу да пружи наду, утеху, и охрабрење као и да подстакне на обнову храма. У својој беседи, Његово Преосвештенство Владика је то изразио јасно рекавши да, иако је верни српски народ у Њујорку тренутно лишен свог првопрестолног храма, који је добијен као дар љубави Англиканске цркве према Светом Владици Николају жичком, није лишен наде и Божије благодати. А ова благодат подстиче веру, којом

Деца из фолклорне групе Опанчићи дочекују Владика Иринеја

се постиже све. Јер „ако верујемо у Христа и Његово васкрсење, ни ова црква не може остати као мртво здање, јер су њени зидови миропомазани као и сваки човек, који се крсти у православној вери.” Ово је најубедљивије сведочанство да и ова „црква мора да васкрсне као феникс из свог

пепела, да васкрсне из мртвих и да заживи, и да се живе Свете Литургије поново служе испод њеног обновљеног крова... И овај наш прелепи светосавски, неуништиви храм ће исто тако васкрснути из пепела свога... на понос и радост српскога народа и Светог Оца нашег Саве, првог српског архиепископа и просветитеља и великог нашег светитеља Николаја, који се и сам овде Богу молио, и узносио дарове Господу Богу, и причешћивао свети и верни народ.” Но, иако Бог својом благодаћу

бди над човечанством због своје неизмерне љубави, Он исто тако очекује повратну и усрдну љубав од човека, не само према Њему, него и према сваком људском бићу. Таква љубав,

„Једино онај који прима љубав од Господа и узвраћа ту љубав и онај који љуби свакога, једини се тај с правом може назвати хришћанином.”

агапе, по речима Преосвећеног Владике Иринеја, представља највиши вид љубави. Управо то значи довршен крст, који манифестује раширени загрљај упућен и Богу и човечанству. „И као што су крвариле Његове руке ради нас и ради нашег спасења, да и ми обухватимо васцело човечанство у загрљају наше љубави и да комплетирамо крст у нашем животу. Јер једино онај који прима љубав од Господа и узвраћа ту љубав и онај који љуби свакога, једини се тај с правом може назвати хришћанином и једини он носи

тај Христолики крст у свом срцу, у својој души и у уму своме.” Посебно је овај дан био јединствен, јер је Његово Високопреосвештенство, Митрополит гвинејски и

западноафрички, био присутан на овом скупу. Иако и сам мисионар, проповедник Јеванђеља Христовог на тлу афричког

континента, који је присуствовао многим светковинама, био је посебно усхићен што је имао могућност да учествује у овом светом чину. Обраћајући се Владици Иринеју и верном народу, Митрополит је истакао да је Владика јединствена личност која је својом енергијом и снагом успела да створи овај историјски тренутак. „Иако нисам разумео много тога што је изговорено данас на српском језику за време службе, није ми то сметало, јер осећам да делимо исти дух Православља. Оно што нас спаја није језик, земља из које смо потекли, држава из које долазимо, већ вера у Исуса Христа и Православна Црква. Када сам послао слике са данашње службе у Грчку, да посведочим, поделим искуство, и покажем шта Срби раде у центру Њујорка, у Грчкој су их одмах објавили у штампи.” По Митрополитовим речима, вера у Господа Исуса Христа и љубав

према Њему је основа психичке и физичке стабилности, без које је немогуће владати собом. Говорећи о онима који не верују и који веру сматрају лудошћу, Митрополит је подвукао да је управо неверовање узрок лудила, због којег данашњи свет свакодневно узима лекове да би контролисао своје нерве, тело и ум. Желећи Владици Иринеју да истраје у проповеди Јеванђеља, Митрополит је истакао како се ми хришћани, кривећи џихадисте и муслимане за поступке које чине за своју веру, не питамо шта смо ми учинили да би смо посведочили Исуса Христа. Зато је неопходно, по речима Митрополита, да се ми као сведоци Јеванђеља не стидимо своје вере, већ да јединствени отворено проповедамо. Јер иако говоримо различитим језицима, у истога Бога верујемо. Изражавајући своју радост што је Србија најбољи пријатељ Грчке и најбољи сусед којег Грчка има, Митрополит Георгије је закључио да су ова два народа, која и даље гаје чврсту веру, изузетна јер захваљујући благодати Божијој, нису поклекнула за време 450. годишњег отоманског ропства.

Молитве српског народа за добробит града Њујорка

У закључку, неопходно је истаћи да је за одржавање овог значајног догађаја за нашу цркву била неопходна помоћ и подршка многих. Овом приликом изражавамо нашу благодарност свима, који су у његовој организацији учествовали и допринели његовом успеху. Ова значајна, прва Света Литургија и литија око Саборног храма није се могла остварити без подршке и учешћа градских власти, које су изашле у сусрет нашој цркви. Из перспективе православних Срба овај догађај је значајан, не само за српску заједницу, већ и за сам град Њујорк, који је у неколико наврата био мета бомбашких напада, и којем је као и српском народу неопходна милост и благодат Божија. Наша црква је благодарна управи Медисон сквер парка и канцеларији градоначелника. Управа парка је, не само одобрила коришћење простора, већ је и уступила огроман шатор, озвучење, осветљење, комплетан намештај, и за све време службе била присутна, како би обезбедила овај простор и омогућила да се служба одржи. У сусрет је изашла и канцеларија градоначелника и обезбедила полицијску пратњу за литију, која се након службе упутила преко Бродвеја према цркви и обишла цео блок, на ком се храм налази. Приликом литије на свакој страни храма узнете су усрдне молитве Господу, не би ли Он сачувао овај храм, народ и овај град од сваког зла и невоље, „глади, помора, земљотреса, поплаве, пожара, покоља, најезде туђинаца, и сваке смртоносне ране.”

Овај значајан скуп забележен је великим бројем фотографија, које сведоче о узвишености и велелепности овог историјског догађаја. На њима се виде озарена лица верника и препознаје општа нада. Но, макако сви ови физички мотиви и све ове речи били садржајни, они нису адекватни да прикажу топлину благодати која је тога дана зрачила.

